

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 67.

Sjerde Session.

44de Møde.

Firsdagen den 8de Marts.

(Fort.)

Formanden: Jeg troer, at der er Udskilligt af det, den ærede Landstingsmand yttrede, som kunde trænge til nogen Berigtigelse. Det Forsøg, han meente, der kunde gjøres med at sende Sagen til Statsraadet og lade det afgjøre, om det vil sende den til Folkethinget eller ikke, troer jeg ikke kan være i Overensstemmelse med de Forrifter, som gjælde for Virksomheden imellem begge Thing, og ialfald kunde Sagen vistnok ikke forelægges fra Regeringens Side for det andet Thing paa anden Maade, end som et nyt Forslag, hvilket da vilde have den Ulempe, naar Sagen igjen kom tilbage til Landstinget fra Folkethinget, for at der kunde tages en Rigsdagsbeslutning, at Landstinget da vilde være i det Tilfælde, at det eengang havde havt dette Forslag til Behandling og paa lovmæssig Maade bragt det tilende. Jeg troer virkelig, at man i dette Tilfælde maa holde sig til den Bestemmelse, Grundloven har om, hvad det er, Kongen meddeler sit Samtykke til, og det kan dog, som sagt, ikke antages, at der for Diebliffet skulde gives to Rigsdage, en Rigsdag, bestaaende af det opløste Folkething og Landstinget, og en Rigsdag, bestaaende af det nuværende Folkething og Landstinget. — Jeg vil efter de Udtalelser, som have fundet Sted, ansee mig berettiget til at sende Lovforslaget til det andet Thing med Anmodning til dettes Formand om at forelægge det der.

Orholm: Skjøndt jeg ved mine Afstemninger har tiltraadt den af den høitærede Formand foreslaaede Fremgangsmaade ved Behandlingen af Sagen, troer jeg dog at turde tillade mig den Bemærkning med Hensyn til de desangaaende faldne Uttringer, at man dog

vistnok maa vel betænke sig paa at gaae ind paa en Fremgangsmaade, som kunde lede til, at en forskjellig Anskuelse blev gjort gjældende i de to Thing. Jeg troer saaledes ikke, at det kan siges i den foreliggende Sag, at Landstinget skal tage den Bestemmelse, det finder at være den rigtigste, uden Hensyn til det andet Things mulige Betragtning af Sagen. Derfor det nemlig skulde blive Tilfældet, at Folkethinget ikke saae Sagen fra samme Standpunkt, som den høitærede Formand her har gjort gjældende, og altsaa ikke fandtes villigt til at modtage den omhandlede Sag som et Landstingsforslag, saa vilde jo derved opstaae en directe Modstrid med den Fremgangsmaade, som Landstinget samtidigen vilde følge i Behandlingen af de andre lignende Sager, som nu ligge for. Jeg mener, at derved vilde opstaae en Modstrid og Forvikling, som ikke kan tænkes at kunne vedblive under Rigsdagsdagernes Behandling, idet Landstinget saaledes gik frem efter den Anskuelse, at alle foreliggende Sager i sin Tid vilde komme til Folkethinget som Landstingsforslag, hvorimod Folkethinget, naar Sagerne kom til det, vilde behandle dem, som om de havde nydt den tilstrækkelige Behandling i Folkethinget.

Formanden: Jeg veed ikke, hvad det da er, den ærede Landstingsmand mener, der skal gjøres; dette maatte jeg dog ialtiald vide.

Orholm: Jeg tillod mig at yttre, at jeg for min Part ved mine Afstemninger havde tiltraadt den af den ærede Formand foreslaaede Fremgangsmaade, men at den Betænkelse dog stillede sig for mig, at det ikke kunde undgaaes, at Folkethingets Fremgangsmaade maatte faae en betydelig Indflydelse paa den Anskuelse, som man nødvendigvis ved andre Sagers Behandling maatte følge her, naar der skulde komme fornøden Overensstemmelse i Henseende til Sagernes endelige Behandling,